

for øvrigt heller ingen reel Aarsag til nu under stor Risiko at forsøge en Fravigelse fra det hidtil anvendte Princip, thi Samhandelen med Udlandet var siden 1932 øget betydeligt, idet vor Eksport i 1932 kun beløb sig til 1 132 Mill. Kr. mod 1 384 Millioner i 1936, og dette til Trods for, at Verdensmarkedspriserne for Hovedparten af danske Landbrugseksportvarer fortsat var lave og for adskillige Varer endda lavere end i 1932. Vore Importrestriktioner havde saaledes tværtimod at bringe os Eksportvanskeligheder netop tjent til at raade Bod paa Vanskelighederne. Og hvad Importen angaar, var det en Kendsgerning, at vi importerede for hver Krone og lidt til, som vi fik til Raadighed saavel gennem Eksporten som paa anden Vis.

Venstre-Mindretallet gjorde i Betænkningen Rede for Venstres Stilling til Valutalovgivningen op gennem Aarene. Man havde betragtet den første Valutalov som et Forsøg og var ikke gaaet med uden store Betæneligheder ved, hvad denne Lov i den siddende Regerings Hænder kunde udvikles til. Da Udviklingen havde taget en efter Venstres Opfattelse uheldig Retning, havde man søgt at faa den drejet ind paa de rette Linier, og da dette viste sig mere og mere ugørligt, bekæmpede Venstre en Fortsættelse af Systemet og stillede Gang paa Gang Forslag om en afgørende Forandring. Partiet havde derfor med Tilfredshed set, at alle de større Erhvervsorganisationer nu vendte sig mod det bestaaende System og for Erhvervenes og Forbrugernes Skyld krævede dets Afvikling. Selv om Erhvervenes Tanker og Forslag ikke var sammenfaldende, maatte dog den fra praktisk talt alle Sider rejste Kritik indeholde den stærkeste Opfordring til Regering og Rigsdag om i Samarbejde med Erhvervene at gøre et alvorligt Forsøg paa at naa frem til en Afvikling af det nuværende System og over til friere og for Samfundet som Helhed mere tjenlige Former. Venstre havde da ogsaa erklæret sig villigt til at gøre betydelige Indrømmelser, for at et Resultat kunde naas, og Partiet havde opfordret Regeringen til at sætte sig i Spidsen for et Forsøg herpaa og derfor nøjes med at give det forelagte Forslag Gyldighed indtil 1. April 1937. Dette havde Regeringen og dens Partier imidlertid kategorisk afvist, og Venstre stillede derfor sit eget Ændringsforslag.

Dette Ændringsforslag fulgte i Hovedlinierne det Ændringsforslag til Valutaloven, som Venstre fremsatte i sidste Samling (Aarvog 1935—36, Side 243), og det var delt i et Afsnit om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og Valutaforanstaltninger og et om visse handelspolitiske Foranstaltninger. Paa det sidstnævnte Omraade afveg Ændringsforslaget dog fra det tidligere Forslag derved, at medens dette kun undergav saadanne Varer, som havde handelspolitisk Interesse, Import-